

KAMER VAN BEROEP GEMEENSCHAPSONDERWIJS**BESLISSING****GO / 2017 / 07 / ... / 6 MAART 2017**

Inzake ..., wonende ..., bijgestaan door ..., advocaat bij de balie te ...,

Verzoekende partij

Tegen ..., directeur van ..., ..., dat deel uitmaakt van de Scholengroep ... van het
Gemeenschapsonderwijs, bijgestaan door ..., advocaat te ..., alwaar keuze
van woonplaats wordt gedaan,

Verwerende partij

Met een ter post aangetekende brief dd. 9 februari 2017 heeft ... beroep ingesteld tegen
het ontslag om dringende redenen dat hem werd gegeven op 3 februari 2017 door ...,
directeur

1. Over de relevante gegevens de zaak

... is tijdelijk voor bepaalde duur aangesteld in het ambt van leraar aan ... te Hij
geeft er de lessen Engels, voornamelijk in de derde graad van het beroepssecundair
onderwijs.

Uit een verklaring blijkt dat ..., directeur van ..., sedert zijn aanstelling als directeur
op 1 oktober 2016, geregeld klachten ontvangen heeft over de lessen van ... in de
derde graad BSO: het betreft in het bijzonder niet-motiverende uitspraken naar de
leerlingen toe en het groot aantal onvoldoendes dat de verzoeker uitdeelde. Hij heeft

tijdens 2 lesobservaties in 6 BSO in de loop van oktober-november 2016 ook vastgesteld dat ... “over de nodige vakkennis beschikt”, maar dat er in de klas “een negatief leerklimaat” heerst. De mentor van zijn kant heeft op 27 oktober 2016 een gesprek gehad met ... over zijn problematische klasmanagement in de klas 6B. Op 8 november 2016 heeft de directeur een gesprek gehad met ... waarbij een remediëringstraject met een aantal opdrachten (onder meer het volgen van 2 nascholingen) werd overeengekomen, maar in de loop van januari 2017 ontving hij opnieuw klachten van leerlingen uit 4 TSO en de derde graad BSO over “de denigrerende manier waarop ... hen aanspreekt”. Daarna heeft de directeur met verzoeker nog een aantal informele gesprekken voert.

Wanneer op 2 februari 2017 de klas 5BSO weigert de les van ... bij te wonen, organiseert de leerlingenbegeleiding een herstelgesprek.

Het verslag van dat gesprek, genoteerd door de opvoeders, stelt: *“Bij aanvang van het tweede lesuur kwam ... melden dat de leerlingen van 5 Kantoor en 5 Verkoop zijn les niet willen bijwonen. De leerlingen waren in de refter aan het ‘staken’. Er werd door de leerlingenbegeleiding besloten om samen met de leerlingen toch naar de klas te gaan om een constructief gesprek te voeren. ... ging naar de leraarskamer. Hij zou later bij het gesprek geïntegreerd worden. De leerlingenbegeleiding had als doel om rust te brengen in de groep en de leerlingen duidelijk te maken dat een gesprek enkel op een constructieve manier kon gebeuren indien er respect en ordelijkheid zou zijn. De leerlingen stonden open voor dat initiatief. Alle pijnpunten waren wel bespreekbaar.*

Kort erna werd ... erbij gehaald. De leerlingen mochten om de beurt zeggen wat er op hun hart lag. De leerlingen voelden zich niet goed en onbegrepen. De leerlingbegeleiding probeerde zo goed als mogelijk iedereen te laten spreken en de orde te behouden.

Een leerling begon over zijn frustraties te vertellen. Een andere leerling had het over het feit dat hij zich niet gemotiveerd voelde tijdens de lessen Engels. Dit kwam door het feit dat ... tot 2 à 3 maal toe negatieve opmerkingen had gegeven die hem hard gekwetst hadden. Daarop antwoordde ... dat hij zo’n harde taal spreekt om hen te motiveren. Toen zei hij ook dat een diploma 7 Kantoor en Verkoop niet veel voorstelde en weinig waard was.”

De directeur geeft bij het verslag van de opvoeders volgende commentaar:

“Voor de opvoeders was dit een grote schok, temeer omdat enkele personeelsleden van mijn school ook slechts dit diploma hebben. Ik heb hem als directeur ’s middags aangesproken over dit voorval. Hij ziet niet in dat hij eigenlijk iets fout heeft gezegd. Dit is volgens hem de waarheid die tot uiting komt uit de onderzoeksstudies van minister Hilde Crevits.

Dit laatste feit toont voor de zoveelste keer aan dat, ondanks de inspanningen die de school leverde, het onmogelijk is om met de ingesteldheid van ... een positief leerklimaat te creëren. Zelfs in het bijzijn van de opvoeders blijft hij leerlingen demotiveren en toont hij weinig respect voor de leerlingen en de studierichting waarin ze zitten.”

Bij aangetekende brief van 3 februari 2017 deelt ..., directeur van ..., aan ... mee dat hij om dringende redenen ontslagen wordt. In de ontslagbrief is het volgende vermeld:

“Gelet op de feiten die ik op 2 februari heb moeten vernemen met betrekking tot uw persoon zie ik mij genoodzaakt u te ontslaan om dringende redenen.

Conform de regelgeving zal u binnen de 3 werkdagen een gemotiveerde ontslagbrief worden toegestuurd.”

Met een op 7 februari 2017 aangetekend verstuurd brief wordt ... door ... in kennis gesteld van de redenen van het ontslag overeenkomstig artikel 24 van het decreet rechtspositie personeel gemeenschapsonderwijs. Het feitenrelaas, waarin de hiervoor vermelde gegevens vermeld worden, besluit -punt 4- als volgt: “Gelet op de historiek aan klachten, waarvan de weigering van de leerlingen om op 2 februari nog langer uw lessen bij te wonen het jammerlijke sluitstuk is, zag ik mij genoodzaakt u op 3 februari 2017 te laten weten dat ik u ontsloeg om dringende redenen”. Vervolgens wordt de volgende tenlastelegging bewezen geacht en beschouwd als een ernstige tekortkoming die het voortduren van de aanstelling onmiddellijk en definitief onmogelijk maakt:

“Er worden heel wat opmerkingen met betrekking tot uw functioneren vastgesteld (zoals beschreven in punt 1 en 3 van voorafgaand feitenrelaas, die u ondanks begeleiding terzake, klaarblijkelijk niet wenst te remediëren). De druppel die de

emmer deed overlopen was dat op 2 februari 2017 de leerlingen weigerden om nog langer uw lessen bij te wonen.”

De directeur overweegt verderop: “Ik ben van mening dat (...) de manier waarop u uw lesopdracht invult, uw manier van omgaan en communiceren met de leerlingen, het feit dat u uw aanpak (na pogingen tot remediëring) klaarblijkelijk niet wenst aan te passen ... maken het voor mij onmogelijk om uw aanstelling te laten voortduren. Door uw houding ontzegt u immers de leerlingen het fundamenteel recht op behoorlijk onderwijs, meer nog, ontnemt u hen de zin om naar de les te komen. Ik ben ervan overtuigd dat elke zichzelf respecterende directie, die de opvoeding en educatie van leerlingen als primordiaal dient te beschouwen, een dergelijke situatie niet kan dulden. Dat u, rekening houdende met de ten laste gelegde feiten en de ernst ervan, nu en in de toekomst geen diensten meer kan presteren in onze school moge duidelijk zijn.”

Tegen zijn ontslag om dringende redenen heeft ... beroep ingesteld met een ter post aangetekende brief dd. 9 februari 2017.

2. Het procedureverloop

... heeft namens verwerende partij met een e-mail dd. 20 februari 2017 het administratief dossier en een verweerschrift ingediend.

De partijen werden voor de hoorzitting regelmatig opgeroepen met een ter post aangetekende brief dd. 10 februari 2017 en waren op de hoorzitting aanwezig of vertegenwoordigd.

Er werden geen getuigen gehoord.

3. Over de ontvankelijkheid van het beroep

Het beroep is tijdig en in de geëigende vorm ingediend.

4. De grond van de zaak

4.1. De verzoeker is als een personeelslid van het GO! dat tijdelijk aangesteld was voor bepaalde duur, om dringende redenen ontslagen overeenkomstig artikel 24 van het decreet rechtspositie personeelsleden gemeenschapsonderwijs.

Hij betwist niet dat het bestuur de door die bepaling voorgeschreven vormvoorwaarden nageleefd heeft.

4.2.1. De verzoeker stelt dat er in zijn hoofd geen ernstige tekortkoming binnen de drie dagen voorafgaand aan het ontslag van 3 februari 2017 bewezen wordt. De weigering van leerlingen om zijn les bij te wonen is geen beslissing die hem persoonlijk kan worden toegerekend; mogelijks is zij het gevolg van de beslissing van de klassenraad om de middagpasjes in te houden. Voorts wordt ook geen bewijs geleverd van enig zwaarwichtig feit dat een einde maakt aan een aanslepende toestand: verwijzen naar ‘frustraties’ van leerlingen is vaag en bewijst geen zware fout; de verwijzing naar de geringe waarde van het diploma is uit zijn context gerukt -hij wou de leerlingen op hun utopische verwachting wijzen- en gaat terug op een uitspraak van de minister van Onderwijs. Evenmin wordt een bewijs overgelegd van het bestaan van een ‘aanslepende toestand’: een lijst van klagende ouders bewijst niets, een lachend gegeven opmerking “that’s the most stupid answer” kan niet het bewijs vormen van ‘niet-motiverende uitspraken’, lage puntenscores zijn niet eigen aan zijn vak, maar reflecteren de vaardigheden en de inzet van de leerlingen voor het vak Engels, het gesprek met een moeder over druggebruik was van zijn kant uit ‘bijzonder voorzichtig’ en de dreiging met een foto was bedoeld om de leerling te alarmeren. De verzoeker voegt daaraan toe dat hij zich steeds positief heeft opgesteld tegenover vragen en instructies van de directeur -nascholing gevolgd, met succes strafstudies gesuperviseerd- en dat, wat de opstelling van de leerlingen 5 en 6B betreft, niet uit het oog verloren mag worden dat de lerares Engels die hem voorafging er de brui aan had gegeven.

4.2.2. De verwerende partij antwoordt dat de verzoeker “een zeer gecontesteerde leerkracht is wiens manier van communicatie geen plaats heeft in het GO!”, dat klachten van ouders en leerlingen aantonen dat zijn manier van communiceren een negatieve impact heeft op de leeromgeving, het welbevinden en de prestaties van de

leerlingen en dat de verzoeker niets gedaan heeft met de opmerkingen van de mentor. Wanneer dan op 2 februari de leerlingenbegeleiding probeert de geëxplodeerde situatie te ontmijnen, handhaaft de verzoeker zijn ontoelaatbare taal. De leerlingen moeten niet de gevolgen dragen van een ongemotiveerde leerkracht die zelfs op een crisismoment de zaken op de spits wil drijven.

4.3.1. De Kamer van Beroep moet zich uitspreken over de vraag of hier sprake is van een “ernstige tekortkoming die het voortduren van de tijdelijke aanstelling onmiddellijk en definitief onmogelijk maakt”. Voor de begripsomschrijving van een “ernstige tekortkoming” bedoeld in artikel 24 van het rechtspositiedecreet maakt de decreetgever de vergelijking met de zwaarwichtige feiten die een bestuur toelaten een vast benoemd ambtenaar af te zetten (Parl. Doc. Vlaams Parlement, 1990-1991, stuk 470-1, p. 12).

De verwerende partij legt deze ernstige tekortkoming in het feit dat de leerlingen weigerden op 2 februari de les van de verzoeker te volgen. In haar verweer en op de hoorzitting voegt zij daaraan toe dat de verzoeker in het verzoeningsgesprek met de leerlingenbegeleiding en de leerlingen zijn denigrerende taal handhaaft.

4.3.2.1. Terecht stelt de verzoeker dat de weigering van de leerlingen om zijn les bij te wonen een beslissing is van de leerlingen die, op zich, aan hem niet aangerekend kan worden.

4.3.2.2. Dat de staking zou steunen op de houding van de verzoeker tegenover de leerlingen -op welke wijze de verzoeker dan toch verantwoordelijk gesteld zou kunnen worden voor de weigering om les te volgen- blijkt geenszins uit het voorgelegd dossier: het verslag van de leerlingenbegeleiders maakt alleen maar gewag van ‘frustaties’ van een leerling en van een demotivatie van een andere wegens ‘twee tot drie negatieve kwetsende opmerkingen’, waaromtrent voorts geen enkele specificatie wordt gegeven. In hun algemeenheid laten die verwijzingen geen tegenspraak toe en zijn zij onvoldoende bewijskrachtig om te stellen dat er reden was om geen les te volgen bij de verzoeker. De vraag of de insubordinatie geheel aan de verzoeker te wijten is, is dienvolgens niet relevant.

4.3.3.1. De verwerende partij houdt voor dat op 2 februari, en meer bepaald uit het gesprek met de leerlingenbegeleiders, gebleken is dat de verzoeker, wanneer hij van oordeel is met zijn ‘harde taal’ de leerlingen te kunnen motiveren, zich van geen kwaad bewust is waaruit zij dan afleidt dat het onmogelijk is om met zijn ingesteldheid een positief leefklimaat te creëren.

4.3.3.2 Die stelling strookt vooreerst niet met het door de verwerende partij veruitwendigd standpunt dat de ernstige tekortkoming die het ontslag mogelijk maakt gelegen is in de verantwoordelijkheid voor de onwil van de leerlingen om de lessen te volgen. Vervolgens refereert de verwerende partij daarmee aan een houding van de verzoeker in de uitoefening van zijn ambt, en dat doet de vraag rijzen naar de mogelijkheid om de wijze van functioneren te betrekken bij het ontslag om dringende redenen.

4.3.4.1. De Kamer van Beroep volgt de verwerende partij in haar redenering dat een ontslag om dringende redenen regelmatig kan gesteund worden op feitelijke gegevens die meer dan drie dagen voor het ontslag aan het bestuur bekend waren, voor zover die met het laatste feit dat wel binnen de drie dagen voor het ontslag bekend raakte, een geheel vormen. Het laatste feit maakt dan, zich voegend bij het voorgaande, op overtuigende wijze duidelijk dat verdere samenwerking onmogelijk geworden is.

4.3.4.2. Wat de verwerende partij aan de verzoeker tegenwerpt is dat hij als leraar niet voldoet: er werden klachten tegen hem geuit in de zin dat hij wel over de vereiste vakkennis beschikt maar dat er een negatief leerklimaat in de lessen heerst wegens de ongepaste opmerkingen waarmee de verzoeker de leerlingen belaadt; er werd een verbetertraject opgesteld, maar ook na de kerstvakantie zijn de leerlingen zich blijven beklagen over de denigrerende wijze waarop de verzoeker hen behandelt; die misplaatste opstelling en het volhouden van de verzoeker aan zijn gelijk is nogmaals gebleken tijdens de bijeenkomst met de leerlingenbegeleiders van 2 februari 2017 en daarmee heeft de verzoeker een grens overschreden.

4.3.4.3. Uit het dossier blijkt dat het schoolbestuur sinds geruime tijd moeite heeft met de wijze waarop de verzoeker met leerlingen omgaat: hij geeft veel onvoldoendes, doet niet-motiverende uitspraken en behandelt de leerlingen denigrerend; de mentor zegt dat zijn lessen inhoudelijk “zeker ok” zijn, maar dat er “persoonsgebonden struikelblokken” zijn (arrogantie, gebrek aan diplomatie, snelle verontwaardiging, niet-aanvoelen van de leerlingen) en dat zijn “pedagogische visie botst met de huidige opvoedkundige benadering in het onderwijs”. De vage verwijten van 2 februari 2017, geformuleerd door de dienst leerlingenbegeleiding, hebben geen andere draagwijdte. Er wordt niet ingezien waarom deze verwijten nu plots een dringend ontslag zouden rechtvaardigen.

4.3.4.4. Het functioneren van een personeelslid wordt geredieerd middels de evaluatie en wordt gesanctioneerd middels de toekenning van de evaluatie “onvoldoende” en het daarop gesteund ontslag (artikel 73quaterdecies rechtspositiedecreet). In dit geval heeft het schoolbestuur ernstige inspanningen geleverd en begeleidende maatregelen genomen om de verzoeker te laten functioneren binnen het project van de school: het feitenrelaas in het beroepen besluit -hoofdstuk 1- is duidelijk. De vasthoudendheid van de verzoeker aan de ambitie om het onderwijs op een hoog niveau te houden en het ontberen van specifieke ervaring met het leerlingenpubliek heeft de verzoeker mogelijks minder ontvankelijk gemaakt voor raadgevingen en richtlijnen vanuit het schoolbestuur, waar hij zich hoe dan ook moet aan houden. Maar ook vanuit dat oogpunt ziet de Kamer van Beroep geen reden om het gebeuren van 2 februari, in de mate het -als 4.3.3.1. aangegeven- aan de verzoeker tegengeworpen kan worden, te beschouwen als het decisief element om het evaluatieproces van de verzoeker te stoppen en hem onmiddellijk te ontslaan.

Daarbij wordt bedacht dat de verzoeker het remediëringstraject dat hij met de directeur had afgesproken nog niet geheel doorlopen heeft, aangezien hij bijvoorbeeld op 13 maart 2017 nog een nascholing ‘leerlingen motiveren en gemotiveerd houden’ moet volgen en dat gehoopt wordt dat de verzoeker in de verdere afwikkeling van zijn remediëringstraject en de andere elementen van evaluatie die nog volgen zijn houding kan afstemmen op de noden, behoeften en

mogelijkheden van de leerlingen die overeenkomstig de leerplannen en de instructies door de school worden bepaald.

BESLISSING

Gelet op het bijzonder decreet van 14 juli 1998 betreffende het Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 1991 omtrent de evaluatie, maatregelen van orde en tucht in het gemeenschapsonderwijs, zoals gewijzigd;

Gelet op het Besluit van de Vlaamse Minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel van 6 augustus 2009 houdende aanstelling van de voorzitter en plaatsvervangende voorzitters van de Kamer van Beroep voor het personeel van het gemeenschapsonderwijs, zoals gewijzigd;

Gelet op het Werkingsreglement van de Kamer van Beroep, zoals goedgekeurd op 10 november 2011;

Gelet op de hoorzitting van 6 maart 2017;

Na beraadslaging;

Na geheime stemming over de vernietiging van het ontslag om dringende redenen, met 12 stemmen voor en 1 stem tegen,

Enig artikel

De beslissing van 3 februari 2017 van ..., directeur ..., houdende het ontslag om dringende redenen van ..., wordt vernietigd.

Aldus uitgesproken te Brussel op 6 maart 2017.

De Kamer van Beroep was samengesteld uit :

De heer André VANDENDRIESSCHE, voorzitter;

Mevrouw P. DE VIS, mevrouw L. VANDECAN en de heren M. CASTELEYN, T. SCHURMANS, D. VAN HAVER en D. VONCKERS, vertegenwoordigers van het gemeenschapsonderwijs;

Mevrouw K. DE DIER, mevr. S. VANSPEYBROECK en de heren G. ACHTEN, L. BOGHE, R. VAN DER STRAETEN en C. WALGRAEF, vertegenwoordigers van de vakorganisaties;

De heer F. STEVENS, secretaris.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan één exemplaar voor elke partij en voor het dossier.

De Secretaris,

De Voorzitter,

F. STEVENS,

A. VANDENDRIESSCHE